

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.LI. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

cessit hoc anno 1650. die 30. mensis Septembris, cujus memoria est in benedictione. *Ex Monumentis ejusdem Cænobij, Sanderi, &c.*

Excessit è vivis eodem hoc anno Reverendissimus in Christo Pater ac Dominus Gabelus Schaffenius. celebrissimi Sanctorum Petri & Pauli Apostolorum Abdingkofensis inter muros Paderbornenses Monasterij Abbas dignissimus, vir per omnia laudatissimus. Hic præfati Cænobij Professor, cum & eruditionis & Virtutis laude celebris esset, vacante per obitum Godscalki à Dael Abbatià S. Alexandri, vulgo in Graffschaffi appellatâ in Ducatu Westphaliæ Dioceseos Colonienfis eodem postulatus, Monasterium hoc imortaliter demeruit, & disciplinam primum Monachicam Regularemque observantiam summa dexteritate introduxit, fovit ac promovit. Inde & felicissimum agens Oeconomum alienata redemit, debita dissolvit, Monasteriũ restauravit, templũ ornavit, & ut uno verbo dicamus, taliter se per omnia habuit, ut alter Cænobij Fundator celebretur. Porro mortuo Wilhelmo Rivio sanctissimæ memoriæ Abdingkhofensis Cænobij Abbate, eodem è suis revocatus, summoque plausu Abbas consalutatus, ut quæ alibi gessit, *fac & hic in patria Tua* audire, & similiter atque insigniter præstitit, & septendecim hic annis superstes, magnum Monasterio nomen comparavit, summo in honore & respectu ubi vis habitus, sacri rigoris Monastici & Observantiæ Regularis promotor strenuus. Decessit hoc ipso ut diximus anno, ipsis 1^{is} Maij latissimis Calendis, ad gaudia æterna evocatus. *Ex Monumentis virisusque, quibus præerat, Cænobij.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LI.

Sancti Patris Benedicti. M. C. LXXI.

Volumen peculiare requireret, & bene amplum & crassum, si unius Germaniæ post Cataclysmum seu Diluvium Suecicum, postque tantam ruinam & excidium nobilissimorum & potentissimorum Benedictini Ordinis Cænobiorum, restitutionem, fructificationem & in sacris Augustissimi Patris & Patriarchæ BENEDECTI, non aliter atque in Noe posteris, multiplicationem & benedictionem, vel obiter quidem, nedum distinctius & explicatius, recensere proponerem. Tantum

potuit Sanguis Martyrum, constantia & libera fidei & Vitæ Monachicæ in oculis hostiũ professio Confessorũ, patientia in tanta afflictione, indigentia, persecutionibus, tristi exilio & diuturno Monachorum, ut revera, in hac etiam vita, rerum omnium, quarum jacturam pro Christo patienter toleraverant, centuplum juxta Christi promissã receperint: plerisque Cænobijs ex ipso busto & cineribus, Phœnicis instar longè splendidius, quàm ante ruinam steterant resuscitatis; Sacris Conventus ædibus & Basilicis, sive à fundamento exstructis, sive tantis arte & ingenio restauratis, cujusmodi antea nihil simile totã Germaniã videbatur. Nec minus industriã in restitutionem Disciplinæ Monachicæ, laboris insumptum in primævi introductionem fervoris, dum certatim Abbates atque Piores in feligendis utilioribus quibusvis veterũ Ordinis Reformationũ statutis toto animi adnitu omnem operam impenderent, diversã Cænobia sacras ejusmodi Symbolas conferrent, quodvis Cænobium sancta & laudabili æmulatione, unum alterũ, solidæ Reformationis complexu & studio antevertere & præcellere exambiret. Hinc veteres renovatæ, novæ diversis provincijs institutæ Congregationes, nihilque non sedulo conquisitũ iisdẽ firmiter stabilendis, & Religiosis ad altiora Perfectionis studia, concitandis, inq; bono proposito confirmandis. Nec minor de litterarum promotione & liberalium artium cura, cum vix ullum sit è frequentioribus & nobilioribus Cænobijs, in quo non solum Humaniora, sed & Philosophica & Theologica studia floreat, & tantopere excellant, ut exercitij causa, ad diversas destinati Academias atq; Universitates, admirationi omnibus sint, & plurimi deinceps Doctoratus gradu sublimati, non minore fructu quàm laude è Cathedris diversis, summo cum concursu & applausu audiantur; inde etiam ad diversos honores, ad consilia & arcana Magnorum Principum expediti; tanta virorum hodie eruditorum in Ordine frequentia, ut nullo unquam antea sæculo, in eodem tanto numero tantaque scientiarum omnium effulserint claritate, gloriã hæc non tam Ordinem solum ipsum quàm Ecclesiam Christi concernente universam.

In

Turbatissimis in Gallia rebus, nutantibus Regni columnis, trepidantibus univerſis, Martiali prorsus generositate & Constantia Virginum nostrarum in Calvaria sese animus prodidit, cum inter extremas calamitates, bonorum omnium everſionem & direptionem, necessitatem & indigentiam miserandam, interque afflictionum & injuriarum congeminata undique mala, ipsae quasi sui inmemores, Dei Clementiam pro sola Regum ac Regni conservatione, pauperumque sublevatione exorarent, ipsae imperturbatae prorsus, summa cum omnium admiratione, & Reginae in primis Christianissimae Annae Mariae, Divinis servitio & laudibus alacres insisterent; visae eidem Sanctissimae Memoriae Principi, Caelo ipsi vim inferre, quibus proin se, & Regem filium quam enixissime commendabat. Et revera verosimile & Reginae ipsi, & bonis omnibus visum, & in tanto rerum praecipitio, exporrectas in caelum tam dilectarum Deo sponſarum supplices manus, preces, & Vota, tantum apud Divinam Majestatem potuisse, ne Regnum amplissimum & fortunatissimum, ingenti cum aemulorum & hostium plausu, in exitium ipsum & incomparabilem multis saeculis ruinam devolveretur. Incubuit praeter alijs pro honore & vita Regum servanda, & pro Regni bono publico Regij Generis Virgo Magdalena de Rieux, dicta de Passione, Generalis sanctissimae Congregationis Antistita, & Gubernatrix meritissima, quae victima Numini cadere pro Regno elegit, cumque alias in delicatissimum crudelissima esset corpusculum, Reginae amantissimae contuita, & Regis ac Regni periculum, in contuitu Regum Regis suppliciter prostrata, tantum sese non ipsam omni suppliciorum genere confecit, ut iratum placaret Numen, atque intentata Regno flagella averteret, dies noctesque plorando & implorando, sequi pro alijs maestando & immolando: *iejunijs, vigilijsque*, inquit saepe citatus Author, *penam confectam sese, calicis, catenis ferreis, crebrisque disciplinis sic cruentabat, ut non vestes modo, sed parietes ipsi, ipsa denique cubiculorum pavimenta, tam nobili sanguine passim purpurata, ad audacis dexterae ictus, tantaque virtutis quotidianos in cor-*

Calvarien-
sum no-
strarum
Virginum
de Gallijs
missa.

Agnoscent
eadem ipsi
Reges.

Magdalen-
na de Pas-
sione.

Vene se ip-
sam conficit
pro Regum
& Regni
salute.

pus

Congrega-
tio Anglica
na multum
laborat.

Nullum
nostrum aver-
santur pe-
riculum.

Hermanus
zur Geist
Leisbor-
nensis Ab-
bas.

In Anglia, Interregni occasione, mutato rerum omnium Ordine, mira industria, afflictis Catholicorum rebus advigilant nostri, & si unquam aliam laudatissima illa de propaganda fide Congregatio, Zelum suum ac fervorem comprobavit, de Justitia non minus sollicita quam Religione, cum etiam Catholicis in tanto partium conflictu ambigui, diu multumque nutarent, & viri boni ac justus esset, quae ipsi vertere in partem meliorem non possent, saltem non fovere, neque patrocinari, nedum cooperari iniquitati. Quanto id periculo factum inter tot partium studia & studiosos, nemo melius perceperit, quam qui fuerit praesens, etsi non sanae mentis, non facile animadvertat, & ex hoc ipso judicet, quantum Apostolica nostrorum Congregatio periculi subjerit, omnia incommoda & pericula, Christi & proximi Charitate solida, quam generosissime subeunte, & quantos poterat, in fide Christi, Ecclesiae Romanae, & Regis firmante, & ab omni perfidia avertebat; quod Illustribus admodum exemplis, si absque periculo res esset, posset confirmari. *Ex Monim. praefatae Congregationis.*

Extinguitur hoc ipso anno insignis Ordinis decus Reverendissimus & Amplissimus Dominus Hermanus zur Geist, Leisbornensis celeberrimi, olim Virginum, postea Virorum Canobij Abbas, vir per omnia magnus & magnificus, non solum suae provinciae & Canobij, sed & Ordinis Universi singulare ornamentum, idem de suo Monasterio & tota Congregatione Bursfeldensi optime meritis, quem sui jure merito non solum ubertim deplanxerint, sed tota provincia mille votis desideret Redivivum. *Ex Monumentis ejusdem Aeterni.*

Exitum hoc ipso anno 1651. rebus mortalibus Ill. mus Princeps Bernardus à Mutis Romanus, qui saeculi relictis pompis gloriosior ex Duce Monachus, cucullum in Monasterio S. Pauli de Urbe professus, perfectionis Monasticae studiosissimus in Caecodamones plurimum potuit, totusque in liberandis energumenis fuit, ibidem cum odore Sanctitatis feliciter decedens. *Ex Communie. Reverendissimi Cornelij Margarini Abb.*